1 'Eerste PvdA-loze stadsbestuur toont weinig empathie en transparantie'

28-12-15 19:00 uur - Bron: Het Parool

De wethouders uit het in 2014 aangetreden college. Vanaf links: Ollongren, Ivens, Van der Burg, Kock, Kukenheim, Vliegenthart, Litjens en Choho.© anp

Welke thema's uit 2015 nemen we mee naar 2016? In de serie #2015 recenseert voormalig PvdA-wethouder Duco Stadig maandag het eerste PvdA-loze stadsbestuur uit de geschiedenis van Amsterdam. 'Dat het qua empathie heel anders kan, laten de twee VVD-wethouders zien.'

8376 woningen in aanbouw, van zo veel durfde ik niet te dromen

© /

Duco Stadig

was PvdA-wethouder Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Grondzaken 1994-2006.

Sedert juni 2014 heeft Amsterdam een nieuw college van burgemeester en wethouders. Het college-Paternotte, want Jan Paternotte, de aanvoerder van D66, was winnaar van de verkiezingen en architect en regisseur van de collegevorming. Ruim anderhalf jaar later is het tijd te bezien hoe het staat met zijn expliciete en impliciete doelstellingen van destijds.

Om te beginnen: belangrijk doel was de PvdA buiten het college te houden. Dat is gelukt. In het verlengde daarvan moest de onderwijsaanpak van Lodewijk Asscher worden gesloopt, omdat die niet zou deugen. Ook dat is gebeurd.

Kukenheim

D66-wethouder Kukenheim zou het veel beter doen, werd beloofd, maar op dit front is forse averij opgelopen. Het is de vraag of die onderwijsaanpak van Asscher niet deugde: rapporten van het Kohnstamm Instituut wijzen op precies het tegengestelde. En Kukenheim krijgt haar geld niet op: van de extra 27,5 miljoen euro blijft 15 miljoen - meer dan de helft - onbesteed. Waar blijft D66 als onderwijspartij? Is een betere aanpak misschien moeilijk te verzinnen?

Diezelfde Asscher zou van de financiën van de stad een administratieve janboel hebben gemaakt en D66-wethouder Kock moest orde op zaken stellen. Ook op dit punt gaat het niet goed. De administratieve chaos bleek groter dan gedacht en er kwam een raadsenquête. Ik behoor tot de velen die denken dat het daarbij niet zozeer ging om waarheidsvinding als wel om het aanwijzen van een zondebok: Lodewijk Asscher.

Wie de verrichtingen van de raadscommissie tot dusver heeft gevolgd, weet echter dat ze waarschijnlijk gaat concluderen dat Asscher het zo slecht nog niet heeft gedaan, ondanks een toenemende chaos die vooral door anderen werd veroorzaakt.

Chaos

Ik hoop dat de commissie ook aandacht besteedt aan de enorme chaos die juist dit jaar is ontstaan. Voor het eerst krijgt Amsterdam waarschijnlijk geen goedkeurende accountantsverklaring. Schuldige is niet Asscher, maar een gemeentesecretaris die alles tegelijk wilde reorganiseren.
Inmiddels is er 55 miljoen euro zoek. Daarnaast is ruim 5 miljoen ten onrechte betaald. Gelukkig aan keurige instellingen die het netjes terugbetalen, maar toch.

De erfpacht zou worden afgeschaft, beloofden D66 en VVD. Helaas hadden ze geen meerderheid, en om de SP aan boord te krijgen, kwam er eeuwigdurende erfpacht in plaats van voortdurende erfpacht, zoals nu. Het verschil tussen die twee merk je pas

na vijftig jaar, en daarmee is het een onderwerp dat burgers niet is uit te leggen en waarmee dus geen eer valt te behalen.

In plaats van de beoogde totale systeemwijziging zal het er, vanwege talloze complicaties en administratieve onvolkomenheden, waarschijnlijk op uitlopen dat die eeuwigdurende erfpacht alleen voor de nieuwbouw geldt. De kopers en huurders van nieuwe woningen zal het allemaal worst wezen, die letten op andere dingen.

Empathie

Om de overgang naar een transparante bestuursstijl te markeren en om te laten zien dat de partij bekwame bestuurders kan leveren, trad een viertal D66-wethouders aan. Omdat D66 daarmee, gezien de verkiezingsuitslag, zwaar werd overbedeeld, nam Paternotte genoegen met vier lichte portefeuilles. Het ging kennelijk om het getal.

Wat aan dit viertal opvalt is dat ze een essentiële eigenschap voor een lokale politicus missen: empathie. Ze voelen niet aan wat anderen willen. Choho wil een klimaatoproep niet ondertekenen omdat dat symboolpolitiek zou zijn. Hij voelt niet aan dat zijn groene achterban liever symboolpolitiek wil dan helemaal geen handtekening.

En drukte en overlast zijn volgens hem alleen maar een kwestie van perceptie, dus er is geen reden tot klagen. Ook Ollongren laat niet merken dat ze die drukte een serieus probleem vindt: in haar eigen straat merkt ze er weinig van en ze gaat er ook niet echt iets aan doen. Kukenheim voelt niet aan hoe je in de richting van gemeenteraad en collega's met gevoelige onderwijsrapporten moet omgaan. Kock tenslotte cultiveert een imago van strenge rekenmeester. Empathie hoort daar hoe dan ook niet bij.

Ideale schoonzoon

Dat het qua empathie heel anders kan, laten de twee VVD-wethouders zien. Eric van der Burg is een uitgesproken mensenmens en blijft zelfs toegankelijk nu hij een veel te grote portefeuille heeft. Ook Pieter Litjens is van het type ideale schoonzoon die niet bang is om ook met slecht nieuws te komen als dat onvermijdelijk is: de Munt moet dicht voor auto's. Als hij dat zegt, zal het wel zo zijn, denk je dan als burger.

D66 is van de transparante bestuursstijl, maar hier is Paternotte door de mand gevallen. In de kwestie van de verdonkeremaande onderwijsrapporten heeft hij zich laten zien als een echte jokkebrok – wat niet heel erg transparant is. Het heeft bij D66 een kleine uittocht van boze leden veroorzaakt en is niet gemakkelijk te repareren.

Ben ik alleen maar kritisch? Beslist niet: over het volkshuisvestingsbeleid van Laurens Ivens ben ik zeer te spreken. En dit jaar zijn er 8376 nieuwe woningen in aanbouw genomen, een aantal waarvan ikzelf nooit durfde te dromen. Bravo voor Ivens en zijn collega Van der Burg!

Wilt u reageren op dit artikel? Dat kan. Scroll een beetje naar beneden om een reactie te plaatsen.